

רע"פ 1479/21 - עידו שמעוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1479/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: עידו שמעוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק עפ"ת 46018-12-20 מיום 1.1.2021 שניתן על ידי כב' השופט רענן בן-יוסף

בשם המבקש: עו"ד אילון אורון

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף) מיום 1.2.2021 בעפ"ת 46018-12-20, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בבתים (כב' השופט א' שור) בת"ד 3092-10-18.

רקע והליכים קודמים

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של חבלה של ממש; נהיגה בקלות ראש; אי-ציות לתמרור; וכן גרימת נזק. על פי עובדות כתב האישום, חצה המבקש צומת, שעה שמערכת הרמזורים לא עבדה בשל תקלה. הוא לא ציית לתמרור "עצור", ולא נתן זכות קדימה לרוכב אופנוע. כתוצאה מכך התנגש בו רוכב האופנוע ונחבל חבלות של ממש. נזק נגרם לשני כלי הרכב.

2. המבקש ניהל הליך הוכחות בבית משפט השלום לתעבורה, כשבמהלכו הצהיר בא כוחו כי אין הוא מעוניין להעיד את המבקש. בתום הליך ההוכחות, הרשיע בית משפט השלום את המבקש בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בית המשפט עמד על כך, שהראיות שהציגה המאשימה הן ראיות המספיקות להוכחת אשמת המבקש, "על אף שאין המדובר בראיה המקסימלית". בנסיבות אלה הודעת המבקש בחקירתו, בה טען כי עצר בתמרור "עצור", אינה יכולה לשמש ראיה לסתירת ראיות התביעה, משבחר שלא להעיד במשפטו. עוד הוסיף כי לפי סעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ), הימנעות המבקש מהעיד במשפטו עשויה לשמש חיזוק לראיות התביעה.

3. לאחר מתן הכרעת הדין, אך בטרם נגזר דינו, הגיש המבקש לבית משפט השלום בקשה להורות על ביטול הרשעתו לצורך השלמת שמיעת פרשת ההגנה, וזאת לפי סעיף 130(ו) לחסד"פ. המבקש טען כי החמיץ את האפשרות להעיד בשל מצבו הרפואי וכי אילו ניתן היה להעיד אותו, בסבירות גבוהה היה הדבר מוביל לתוצאה שונה. בית המשפט דחה את הבקשה, תוך שקבע כי "הסניגור המלומד ניהל את ההליך כמיטב הבנתו וחוכמתו, תוך ויתור מדעת ומשיקולים משפטיים על העדת הנאשם". עוד הוסיף בית משפט השלום, כי הדרך בפני המבקש פתוחה להשיג על כך במסגרת ערעור לבית המשפט המחוזי.

4. בגזר הדין השית בית משפט השלום על המבקש קנס בסך 1,000 ש"ח; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה ל-3 חודשים בפועל (אשר הפעילה פסילה מותנית קודמת, כך שהלכה למעשה ירצה המבקש 4 חודשי פסילה בפועל); וכן פסילה ל-6 חודשים על תנאי.

5. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין וכן על חומרת העונש. במוקד הערעור עמדה הטענה, כי לו היה המבקש מעיד בהליך העיקרי, היה הדבר מוביל לזיכויו וכי שגה בית משפט השלום כאשר דחה את הבקשה לשמוע את עדותו לאחר הכרעת הדין, אך בטרם קביעת העונש.

בפסק דינו, דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המבקש. בית המשפט סבר כי מדובר ב"סיטואציה המדגימה את ניסיונו של נאשם לבצע מקצה שיפורים לאחר שלקח החלטות לא נכונות", כשבחר שלא להעיד. בית המשפט הדגיש את חשיבות שמירת עקרון סופיות הדין, ודחה את טענת המבקש לפיה ראוי היה להחזיר את הדיון לערכאה הדיונית לצורך שמיעת עדותו, לפי סעיף 130(ו) לחסד"פ.

נימוקי הבקשה

6. בבקשה שלפניי, טוען המבקש כי נגרם לו עיוות דין. לשיטתו, העובדה שלא העיד בערכאה הדיונית, מצדיקה ליתן לו רשות הערעור בשל אי-צדק מהותי, שכן אילו היה מעיד "לא ניתן היה שלא לזכותו". עוד משיג המבקש על דחיית בקשתו לשמיעת עדותו מכוח סעיף 130(ו) לחסד"פ.

דין והכרעה

7. דין הבקשה להידחות. עיון בבקשה מעלה כי היא אינה באה בגדר המקרים החריגים המצדיקים מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". זאת, שכן הבקשה אינה מעלה שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, ואף אין חשש כי דחייתה תגרום לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 1321/21 אשכנזי נ' מדינת ישראל (1.3.2021)). כעולה מנימוקי המבקש, הבקשה ממוקדת בעניינו הפרטי ואינה מעוררת כל שאלה עקרונית.

אף בטענת המבקש בדבר שיקולי צדק המצדיקים היעתרות לבקשה לא מצאתי ממש. יודגש, כי המבקש הוא שבחר שלא להעיד בפני בית משפט השלום, כאשר בא כוחו הצהיר כי "הנאשם לא יעיד. אין צורך שיעיד". גם אם מצבו הרפואי של המבקש לא איפשר לו להעיד, הרי שהיה באפשרותו לבקש את דחיית ההוכחות, אך הוא נמנע מלעשות כן. בהתחשב בכך, לא מצאתי כי נוצר חשש לעיוות דין, שכן המבקש קיבל את יומו בבית המשפט.

8. נוכח האמור, לא ראיתי מקום לדון בטענות המבקש בכל הנוגע לדחיית בקשתו לפי סעיף 130(ו) לחסד"פ. זאת, מבלי להביע עמדה בשאלה, האם הסעיף - המאפשר שמיעתו מחדש של עד אשר העיד שלא בפני הנאשם, בנסיבות מסוימות ומוגבלות - כלל חל במצב הדברים שלפניי.

9. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית.

ניתנה היום, כ' באדר התשפ"א (4.3.2021).

שׁוֹפֵט